

Злиття Святого Духа на учнів Ісуса Христа в день П'ятидесятниці

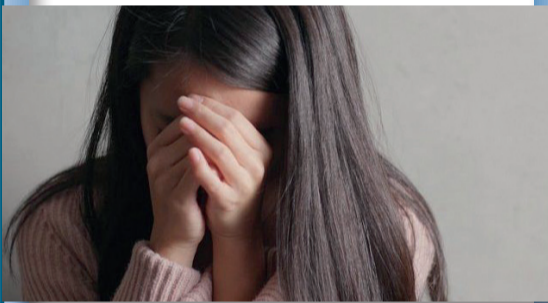
Природа Святого Духа

Вичерпна стаття про третю Особу Божу – Святого Духа на стор. 3

Сумління. Що це?

Пізнавальну статтю про сумління (совість) читайте на стор. 4

Бог і людина через водне хрещення укладають завіт

Про важливість свідомого водного хрещення в житті віруючої людини читайте статтю на стор. 5

Для тих, хто кається у своїх гріхах і приймає Ісуса Христа своїм особистим Спасителем, загробне життя складатиметься з вічності в насолоді Богом

Відповіді на запитання: "Чи є загробне життя?" шукайте в статті на стор. 6

В другому розділі Біблійної книги Дії святих апостолів читаємо про злиття Святого Духа на учнів Христових, яке відбулося в день юдейського свята П'ятидесятниці (Дії 2:1-13). Далі розповідається про те, як апостол Петро виголошує свою першу проповідь (Дії 2:14-41), пояснюючи присутнім зміст того, що відбулося та цитуючи Старозаповітні тексти. На завершення другого розділу маємо розповідь про першу християнську спільноту (Дії 2:42-47), яка на завжди залишиться прикладом досконалої спільноти, яка побудована на принципах духовної єдності, любові, спільності благ і постійно перебуває в апостольській науці.

Злиття Святого Духа – це знакова подія для Церкви, коли Святий Дух сходив на учнів Ісуса Христа, які, переіменені Його силою, отримують новий сенс своєї місії проголошувати воскреслого Христа та будувати Церкву. Ця подія традиційно вважається днем народження Церкви, Головою якої є Христос, а рушійною і животворною силою – Святий Дух.

Злиття Святого Духа – це також сповнення обітниць Ісуса перед самим Його вознесінням, про яку читаємо в книзі Дії апостолів 1:5: «Ви ж охрищені будете Духом Святим через кілька тих днів!» В Дії ап. 1:8 представлено також яким динамічним буде розвиток Христової Церкви в подальшому: «Та ви приймете силу, як Дух Святий злине на вас, і Моїми ви свідками будете в Єрусалимі, і в усій Юдеї та в Самарії, та аж до останнього краю землі». Злиття Святого Духа дає поштовх для подальшого розвитку Христової Церкви, яка ведена Святим Духом, росте і розвивається. В другому розділі Дій читаємо: «І пристало до них того дня душ тисяч зо три!» (Дії 2:41). В Дії апостолів 4:4 ми читаємо вже про п'ять тисяч, які увірвали.

Ось як діяв Святий Дух: «Коли ж почався день П'ятидесятниці, всі вони однодушно знаходилися вкупі. І нагло зчинився шум із неба, ніби буря раптова зірвалася, і переповнила весь той дім, де сиділи вони. І з'явилися їм язика поділені, немов би

Вітаємо Вас з величним християнським святом П'ятидесятниці!

огненні, та й на кожному з них по одному осів. Усі ж вони сповнились Духом Святим, і почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав» (Дії 2:1-4).

Описані події відбуваються під час П'ятидесятниці – одного з великих єврейських свят (інша назва: свято Тижнів), на яке всі дорослі чоловіки вирушали до Єрусалиму. П'ятидесятниця була землеробським святом першого врожаю, яке відзначалося на п'ятдесятний день після Пасхи (Повт. Закону 16:9, 10). Під час святкування перші хліби з врожаю пшениці приносили як первоплоди Господеві (теж Левит 23:15-17).

В Дії 2:1 читаємо що сходження Святого Духа відбувається тоді, коли «всі вони однодушно знаходилися вкупі», тобто, у єрусалимській горниці, про яку вже було згадано в Дії 1:13, 14. Причому Дії 1:14, 15 описують присутність Марії, матері Ісуса, Його братів; а народу було поіменно до ста двадцяти. В Дії 2:2-4 Лука, автор книги Дії св. апостолів, описує особливі знаки: «зчинився шум із неба, ніби буря раптова зірвалася», «з'явилися їм язика поділені, немов би огненні, та й на кожному з них по одному осів». Лука зазначає, що всі вони сповнились Святим Духом, і «почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав».

В другій частині розповіді (Дії 2:5-13) перспектива розширюється: «Перебували ж в

Єрусалимі юдеї, люди побожні, від усякого народу під небом. А коли оцей гомін зчинився, зібралася безліч народу, – та й дивувалися, бо кожен із них тут почув, що вони розмовляли їхньою власною мовою!... Усі ж побентежилися та дивувалися, та й казали один до одного: Хіба ж не галілеяни всі ці, що говорять? Як же кожен із нас чує свою власну мову, що ми в ній народились? Парфяни та мідяни та еламіти, також мешканці Месопотамії, Юдеї та Каппадокії, Понту та Азії, і Фрігії та Памфілії, Єгипту й лівійських земель край Кірені, і захожі римляни, юдеї й нововірці, критяни й араби, – усі чуємо ми, що говорять вони про великі діла Божі мовами нашими! І всі не виходили з дива, і безраді були, і говорили один до одного: Що ж то статися має? А інші казали глузуючи: Вони повпивались вином молодим!»

В Дії 2:5 описано про побожних людей з усіх народів, які приїхали до Єрусалиму на свято П'ятидесятниці. І ця велика безліч народу бентежилася, «бо кожен із них тут почув, що вони розмовляли їхньою власною мовою!» (Дії 2:6). Здивування викликало й те, що різними мовами говорять галілеяни, які серед юдеїв зазвичай вважались менш освіченими і трохи відсталими. Святий Дух діє так, що кожен з присутніх чув свою власну мову (Дії 2:8).

Злиття Святого Духа на учнів Ісуса Христа в день П'ятидесятниці

■ Початок на 1 стор.

Тепер апостол Петро виголошує свою проповідь: «Ставши ж Петро із Одинадцятьма, свій голос підніс та й промовив до них: Мужі юдейській та мешканці Єрусалиму! Нехай вам оце стане відоме, і послухайте слів моїх! Бо не п'яні вони, як ви думаєте, бо третя година дня, а це те, що пророк Йоїл передрік: І буде останніми днями, говорить Господь: Я виллю від Духа Свого на всяке тіло, і будуть пророкувати сини ваші та ваші доньки, юнаки ж ваші бачити будуть видіння, а старим вашим сни будуть снитися. І на рабів Моїх і на рабинь Моїх за тих днів Я також виллю від Духа Свого, і пророкувати вони будуть! І дам чуда на небі вгорі, а внизу на землі ці знамена: кров, і огонь, і куряву диму. Переміняється сонце на темряву, а місяць на кров, перше ніж день Господній настане, великий та славний! І станеться, що кожен, хто покличе Господне Ім'я, той спасеться» (Дії 2:14-21).

Петро, ставши з Одинадцятьма (Дії 2:14), свій голос підніс та став промовляти до всіх присутніх. Він звернувся до книги пророка Йоїла (Дії 2:17-21). Зачитав уривок з

Йоїла 3:1-5 про День Господній. Пророк Йоїл передбачив злиття Духа на всіх людей без розрізнення статі, віку та соціального становища. П'ятидесятниця підтверджує прихід месіанської доби. В Новому Заповіті День Господній – це прихід Месії – Ісуса Христа: «Кожен, хто покличе Господне Ім'я» (Дії 2:21) стосується Ісуса.

Далі Петро звертається безпосередньо до юдеїв, наголошуючи, що саме вони Ісуса «руками беззаконників розп'яли та забили» (Дії 2:23). Дія Бога натомість абсолютно протилежна – Бог воскресив Ісуса, усунувши пута смерті (Дії 2:24). Такі різкі слова, як покаже подальший перебіг подій, будуть виправданими і призведуть до навернення трьох тисяч людей (Дії 2:41).

Апостол Петро використовує також інші цитати з Писання для побудови своєї аргументації та доводить що Ісус і є довгоочікуваним Месією Ізраїля. Зокрема у Дії 2:25-36 використав цитату з Псалму 15:8-11, де Давид радіє і молиться, щоб вберегтися від смерті і не побачити тління. В Дії 2:30 Петро згадав месіанську обітницю, яку Господь дає Давидові (2 Самуїла 7:12, 13) про

потомка, Який царюватиме на престолі Давида. У Дії 2:34 використав Псалом 109:1 про Месію, Який сидітиме праворуч Господа на престолі. За словами апостола Петра славний цар Давид помирає, тому говорить не про себе. Саме Ісус є тим Месією, про Якого говорить Давид – (проч. Дії 2:29-36).

Перебуваючи в оточенні тисяч людей – які легко могли вчинити самосуд над апостолом, Петро встає і говорить з усією сміливістю. Хіба це не прояв дії Святого Духа? Тому проповідь Петра – це не просто слово, це подія! І це свідчення нової сили апостола, який тепер переміняється Святим Духом. І така проповідь приведе до навернення багатьох.

«Як почули ж оце, вони серцем розжалобилися, та й сказали Петрові та іншим апостолам: Що ж ми маємо робити, мужі-браття? А Петро до них каже: Покайтеся, і нехай же охристяться кожен із вас у Ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, і дара Духа Святого ви приймете! Бо для вас ця обітниця, і ддя ваших дітей, і для всіх, що далеко знаходяться, кого б тільки покликав Господь, Бог наш. І іншими багатьома сло-

вами він засвідчував та вмовляв їх, говорячи: Рятуйтеся від цього лукавого роду! Отож ті, хто прийняв його слово, охристися. І пристало до них того дня душ тисяч зо три!» (Дії 2:37-41).

Як бачимо результат проповіді надзвичайний – це три тисячі новонавернених. Яка чудова дія Святого Духа!

На завершення другого розділу Лука представляє нам ідеал християнської спільноти. Апостол описує церковну спільноту, яка назавжди залишиться зразком для наслідування: «І вони перебували в науці апостольській, та в спільноті братерській, і в ламанні хліба, та в молитвах. І був острах у кожній душі, бо багато чинили апостоли чуд та знамен. А всі віруючі були вкупі, і мали все спільним. І вони продавали маєтки та добра, і всім їх ділили, як кому чого треба було. І кожного дня перебували вони однодушно у храмі, і ломлячи хліб по домах, поживу приймали із радістю та в сердечній простоті, вихваляючи Бога та маючи ласку в усьому народі. І щоденно до Церкви Господь додавав тих, що спасалися» (Дії 2:42-47).

На кінець зазначимо, що розповідь другого розділу Дій завершується в Єрусалимському храмі, який тепер стає місцем апостольської науки та благовістя: «І щоденно до Церкви Господь додавав тих, що спасалися». Слава Богу!

БОЖА ЛЮБОВ

Споконвік люди намагались пояснити одне з найголовніших почуттів – почуття любові. Любові до Бога, до ближнього, до представника протилежної статі, до навколишнього світу, до того, що складає їх смаки та інтереси і т. ін. Цих визначень є безліч, викладених у віршах, піснях, прозових рядках...

Вічне Слово Боже відкриває істину, що «...Бог є любов» (1 Івана 4:8). Любов, до кого б чи до чого вона б не була, завжди знаходила своє вираження. Діти часто, намагаючись переконати батьків у величчності своєї любові, кажуть: «Люблю тебе аж до неба!» Юні та дорослі запевняють, коли люблять, що «готові зірку з неба дістати», «кинутись у вогонь та піти у воду», «віддати все, і життя в тому числі»... Проте нерідко стається так, що ці слова залишаються лише словами, і не більше. Виникає запитання: «Чи була це любов?» Адже «ніколи любов не перестає» (1 Коринт. 13:8).

Бог про Свою любов не просто заявляє, а вона має свої незмінні прояви відносно кожного із нас. Слово ж Боже розкриває його любов та характеризує її, і вона є:

• **СПАСАЮЧА:** «Так-бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16);

• **БЕЗУМОВНА:** «А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками» (Римл. 5:8);

• **ЖЕРТВЕННА:** «...Христос полюбив вас, і видав за нас Самого Себе, як дар і жертву Богові на приємні пахощі» (Ефес. 5:2);

• **БЕЗКІНЕЧНА:** «Любов'ю вічною я полюбив тебе...» (Єремій 31:3);

• **ВСЕОХОПЛЮЮЧА:** «Як Отець полюбив Мене, так і Я полюбив вас. Перебувайте в любові Моїй! Якщо будете ви зберігати Мої заповіді, то в любові Моїй перебуватимете, як і Я зберіг заповіді Свого Отця, і перебуваю в любові Його» (Івана 15:9, 10);

• **ПЕРША:** «Не в тому любов», що ми полюбили Бога, а що Він полюбив нас, і послав Свого Сина вблаганням за наші гріхи» (Івана 4:10);

• **БЕЗДОГАННА:** «...зодягніться в любов, а вона – союз doskonałości» (Колос. 3:14);

• **РЕВНИВА:** «Хто більш, як Мене, любить батька чи матір, той Мене недостойний. І хто більш, як Мене, любить сина чи дочку, той Мене недостойний» (Мате. 10:37);

• **ОБЕРІГАЮЧА:** «А ви, улюблені, будуйте себе найсвятішою вашою вірою, молитесь Духом Святим, бережіть себе самих у Божій любові...» (Юди 21);

• **НЕСТРИМНА:** «Хто нас розлучить від любови Христової? Чи недоля, чи утиск, чи переслідування, чи голод, чи нагота, чи небезпека, чи меч?... ні смерть, ні життя, ні Ангели, ні влади, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили, ні вишина, ні глибина, ані інше яке створіння не зможе відлучити нас від любови Божої, яка в Христі Ісусі, Господі нашім!» (Римл. 8:35-39);

• **ПОВНА:** «Полюбивши своїх, що на світі були, до кінця полюбив їх» (Івана 13:1);

• **НАЙБІЛЬША:** «А тепер залишається віра, надія любов, – оці три. А найбільша між ними – любов!» (1 Коринт. 13:13).

Ігор Крошук

Дух Божий знає Божі таємниці

Дух Божий знає Божі таємниці. Він – свідок Божих дум і Божого лица, Тепер відвідує усі земні темниці, Щоб визволити втомлені серця,

Що сковані в кайдани сатаною І вже для боротьби не мають сил, І гнані, йдуть невпинною ходою До відчаю, до холоду могил.

А Дух, звільнивши, їм відкриє Бога: - Дивіться, Він, Котрий страждав й воскрес! І їхня побіжить дорога До Господа любові, до небес.

Дух Божий не покине у свободі: Напоїть в спрагу, втішить у жалю, І шепотітиме стривоженому: «Гді, Утішся, Я з тобою, Я люблю!»

Василь Мартинюк

ПРИРОДА СВЯТОГО ДУХА

Давньоєврейське слово *ruach* у Старому Заповіті й давньогрецьке *pneuma* в Новому Заповіті перекладаються як «дух». Ці слова використовуються й стосовно створених духів, наприклад, ангелів (і грішних, і святих), і стосовно несотвореного Бога, Який є Духом. Усі духовні істоти живі й мають особистісні атрибути. До того ж, усі вони нематеріальні й невидимі. Усе це стосується й Святого Духа.

У Біблії Святий Дух названий багатьма різними іменами. Наприклад, у Старому Заповіті Він називається Духом Божим, Духом Господнім і Духом Святим (Псалом 50:13; Ісаї 40:13; 63:10,11). Новий Заповіт називає Його Духом, Святим Духом, Духом Божим, Духом істини.

Хто або що є Святий Дух? Це запитання порушує відразу дві проблеми. По-перше, чи справді Святий Дух – особистість, що відрізняється від Отця і Сина? По-друге, якщо Святий Дух має особистісні атрибути, то чи володіє Він також божественними атрибутами?

У викривлених версіях християнства особистісні й божественні атрибути Святого Духа відкидають. Ліберальні вчителі звичай заперечують існування Святого Духа як Особи. Те ж саме можна сказати й про деякі релігії. Наприклад, «свідки Єгови» ототожнюють Святого Духа з безособовою й незримою силою Бога.

Християни перших століть вірили в одного Бога в трьох Особах, як про це говорив Ісус Христос (Мате. 28:19), однак їхня віра рідко супроводжувалася богословськими роздумами. До 325 року н.е. увагу християнських богословів було звернено насамперед на Ісуса. Про це свідчить Нікейський символ віри, де досить детально розкривається значення божественної природи Христа. Про Святий Дух просто сказано: «І в Духа Святого». Але в другій половині того ж століття звернули пильну увагу й на особистісні атрибути Святого Духа. Прийнятий на соборі в Константинополі Нікейсько-Константинопольський символ віри містить докладніше пояснення природи Святого Духа:

«І в Духа Святого, Господа оживляючого, що від Отця походить; що Йому з Отцем і Сином однаковий поклон і однакова слава, що говорив через пророків»

Що сказано про природу Святого Духа в Біблії? По-перше, Святе Письмо зображає Святого Духа Особою в повному розумінні цього слова, на підтвердження чого можна навести відразу кілька доказів. Передусім, усі духи в Біблії завжди мають особистісні атрибути; неособлених духів просто не буває.

Крім того, коли Ісус говорить про Святого Духа, Він називає Його словами *allos parakletos* («інший Утішитель») в Івана 14:16, що містить подвійне підтвердження особистісних атрибутів Святого Духа. Слово *parakletos* часто перекладають як «абокат», що обов'язково вказує на певну особу. До того ж, слово *allos* означає «інший, але того ж виду» (на відміну від *heteros* – «інший іншого виду»). Інакше кажучи, Святий Дух – такий самий Утішитель, як і Христос. А тому Святий Дух має мати особистісні атрибути, як і Христос.

Біблійне вчення про особистісні атрибути Святого Духа підтверджується і тим, що Святий Дух згадується разом з іншими Особами, наприклад, у Мате. 28:19 та Дії апост. 15:28.

Варто також зазначити, що Біблія описує такі дії Святого Духа, на які спроможна лише Особа. Ми читаємо про те, що Він має знання (Римл. 8:26, 27; 1 Кор. 2:10, 11) і волю, що виявляється в процесі вибору й ухвалення рішень (Дії 13:2; 15:28; 16:6, 7; 20:28; 1 Кор. 12:11). Він говорить (Івана 16:13, 14; Дії 8:29; 13:2; 1 Тим. 4:1; Об. 2:7), навчає (Івана 14:26; 1 Кор. 2:13); Він має почуття –

наприклад, любов (Римл. 15:30) і смуток (Ефес. 4:30; Ісаї 63:10).

Нарешті, треба згадати про те, що біблійні персонажі сприймають Святого Духа як Особу. Ми читаємо про те, як Його обманюють (Дії 5:3), як Його спокушають (Дії 5:9) і зневажають (Мате. 12:31; Євр. 10:29).

Оскільки Святий Дух має особистісні атрибути, у жодному разі не можна говорити про Нього як про неістоту.

Біблія навчає, що Святий Дух має не лише особистісні, але й божественні атрибути. Написано, що Отець, Син і Святий Дух рівні за величчністю і природою (Мате. 28:19; 1 Кор. 12:4-6; 2 Кор. 1:21, 22; 13:13; 1 Петра 1:2). Крім того, Святий Дух має якості Бога. Він вічний (Євр.9:14), всезнаючий (1 Кор. 2:10, 11; Ісаї 40:13, 14), всюдисущий (Пс. 138:7-10) і всемогутній (Буття 1:2; Зах. 4:6). Крім того, Ісус учив, що хула на Святого Духа – найтяжчий з усіх гріхів, який не буде прощений (Мате. 12:31, 32; Марка 3:28, 29). Неможливо уявити, що це було б таким страшним гріхом, якби Святий

Дух не був Богом.

Ще одна вказівка на божественну природу Святого Духа міститься в Дії 5:1-4, де прямо сказано про те, що Святий Дух – Бог. Коли Ананія назвав неправдиву ціну проданої землі, Петро говорить йому, що він сказав неправду не лише апостолам, але й Духові Святому. Відтак Петро додає: «Ти не людині неправду сказав, а Богові», ототожнюючи Святого Духа з Богом.

Підкреслимо також, що не можна вважати Святого Духа одним із виявів Бога Отця. У багатьох текстах ясно сказано, що Отець, Син і Святий Дух – три окремі Особистості (див. Луки 3:21, 22; Івана 14:26; 16:7; Дії 2:32, 33; Римл. 8:11, 26, 27; Ефес. 2:18; Ісаї 48:16).

Варто ще зазначити, що в Біблії немає прикладів звертання до Святого Духа з молитвою хвали чи прохання. Судячи з усього, Біблія навчає молитися Отцеві (Мате. 6:9) через посередництво Ісуса (Івана 16:23, 24; 1 Тим. 2:5) у силі Святого Духа (Римл. 8:26, 27).

Чому Біблія називає Бога Світлом?

«Бог є світло, і немає в Нім жодної темряви!»
1 Івана 1:5

небес не можуть Його вмістити. Про це говорив цар Соломон у своїй молитві після закінчення побудови храму: «Ось небо та небо небес не обіймають Тебе...» (1 Царів 8:27).

По-третє, світло є засобом передачі інформації у Всесвіті: фотони несуть енергію певної величини. За енергією фотона, інтенсивністю випромінювання світла науковці можуть ідентифікувати речовину, отримувати певну інформацію про стан речовини чи її певні властивості. Наприклад, після поглинання енергії електроном, його збудження і переходу на вищий енергетичний рівень, відбувається зворотній перехід на основний рівень (той рівень, на якому попередньо знаходився електрон). При цьому ця частинка віддає надлишок енергії у вигляді електромагнітної хвилі певної довжини, яка саме характерна для цього переходу (емісія світла), оскільки відстань між енергетичними рівнями атома того самого елемента відрізняється від відстаней атомів інших елементів. Це так, як відбитки пальців у кожної людини своєрідні, і за ними можна ідентифікувати особу. У духовному сенсі Боже Слово також є світлом: «Для моєї ноги Твоє слово – світільник, то світло для стежки моєї» (Псалом 118:105). Як світло відкриває видимий світ, дає нам побачити реальність (коли ми входимо в кімнату і хочемо побачити, що в ній де знаходиться, то ми вмикаємо світло), несе нам інформацію про стан речей, так і Боже Світло відкриває нам духовний світ і дає нам побачити себе та все у світлі Його Слова. «Він [Бог] відкриває глибоке та сховане, знає те, що в темряві, а світло спочиває з Ним» (Даниїла 2:22).

Осіб Бога) говорить про Себе:

«Я Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя»
Івана 8:12

Він є Світлом для світу, це Його природа. Розгляньмо її детальніше лише у деяких нам відомих аспектах, тому що ми не можемо повністю дослідити і осягнути природу Бога.

По-перше, як насправді цікаво, світло має дуальну природу: воно розглядається з двох боків (це так звана теорія корпускулярно-хвильового дуалізму). Що це означає? Воно поводитьсь як хвиля (електромагнітне випромінювання) і як частинка (фотони). Луї де Бройль, відомий французький фізик, лауреат Нобелівської премії (1929р), висунув гіпотезу, що будь-яка елементарна частинка має хвильові властивості, а будь-яка хвиля має властивості, характерні для частинки. Наскільки цікаве те, що створив Бог: воно прославляє Свого Творця та відображає Його природу! Ось подивимось, що Сам Ісус Христос (Божий Син, одна із трьох

Колосян 2:9).

По-друге, що дуже цікаво, у фізиці неможливо одночасно точно визначити і місце знаходження і імпульс фотона (це так званий принцип невизначеності Гейзенберга). Це можна порівняти з природою Бога. Ми не можемо конкретно вказати точку чи місце у просторі, де саме знаходиться Бог, бо ми знаємо, що Він Всюдиприсутній і що ні Земля, ні небо, ні небеса

Ігор Калитовський

Сумління. Що це?

Сумління (совість) є складовою людського еста, воно викликає душевний біль і почуття провини, коли ми порушуємо його устої, або дає почуття задоволення, якщо наші дії, думки і слова відповідають нашій системі цінностей. Грецьке слово «συνείδηση», яке перекладається як «сумління» у всьому Новому Заповіті, означає моральну обізнаність або свідомість. Сумління реагує, коли дії людини, думки і слова відповідають або суперечать її стандартам щодо того, що є правильно й неправильно.

У Старому Заповіті немає аналога для ново-заповітного слова «συνείδηση». Відсутність слова «сумління» в івриті може бути пов'язана з єврейським світоглядом, який був общинним, а не індивідуальним. Євреї вважали себе членами громади Заповіту, що колективно підпорядковується Богові та Його законам. Інакше кажучи, євреї були вплетені у своєму становіщі перед Богом, якщо весь їхній народ перебував у добрих стосунках із Ним.

Новозаповітна концепція сумління має більш індивідуалістичний характер і включає в себе чотири головні істини. По-перше, сумління є дане Богом людині для її здатності давати собі оцінку. Апостол Павло кілька разів називав своє власне сумління «невинним» (Дії апостолів 23:1; 24:16; 1 Коринтянам 4:4). Він проаналізував свої слова й учинки і виявив, що вони відповідають його системі моралі та цінностей, які, звичайно

ж, ґрунтувалися на Божих стандартах. Його сумління підтверджувало чистоту його серця.

По-друге, у Новому Заповіті про сумління говориться як про свідка. Павло говорить, що погани мають сумління, що свідчить про те, що Закон Божий записаний в їхніх серцях, навіть якщо вони й не знали Закону Мойсея (Римлянам 2:14, 15). Він також називає своє сумління свідком того, що він говорить правду (Римлянам 9:1) і поводитьсь з оточуючими у святості й щирості (2 Коринтянам 1:12). Окрім цього, апостол пише, що його сумління говорить, що його дії не залишаються непоміченими для Бога, і сподівається, що і в інших людей сумління виконує таку ж функцію (2 Коринтянам 5:11).

По-третє, сумління «служить» системі цінностей людини. Слабка система цінностей веде до немічного сумління, тоді як зріла система цінностей веде до сильного відчуття того, що є правильним, а що – ні. У християнському житті сумлінням може керувати неадекватне розуміння біблійних істин, що може призвести до виникнення надмірного чи слабого почуття провини й сорому. Становлення у вірі зміцнює сумління.

Четверта функція сумління стосується того, про що Павло говорить, навчаючи християн щодо вживання їжі, принесеної в жертву ідолам. Павло закликав тих, хто був більш «зрілим», не застосовувати свою свободу щодо їжі, якщо це могло призвести до того, що сумління їхніх

менш «зрілих» братів засуджувало би ці дії (1 Коринтянам 10:23-29). Істина полягає в тому, що навіть якщо наше сумління є чистим завдяки зрілій вірі, ми не маємо стати причиною того, що ті, у кого воно слабше, похитнуться від наших дій.

У Новому Заповіті також говориться про «спалене» сумління, яке стало нечутливим (1 Тимофію 4:1, 2). Таке спалене і загублене сумління вже нічого не відчуває. Людина зі спаленим сумлінням більше не чує його спонукань і може грішити ще більше, обманювати себе, думаючи, що з її душою все добре, і ставитися до інших із байдужістю та без співчуття.

Будучи християнами, ми маємо зберігати своє сумління у чистоті, підкорюючись Богові й підтримуючи з Ним належні стосунки. Ми робимо це, застосовуючи Його Слово, яке постійно оновлює й пом'якшує наше серця. Ми звзаємо на тих, чиє сумління слабке, ставлячись до них із християнською любов'ю та співчуттям.

Ізраїльська резиденція в Маханаїмі?

Під час розкопок на Близькому Сході міжнародна група вчених виявила стародавнє поселення, яке, на їхню думку, може бути біблійним містом Маханаїм.

Це місце згадується в Старому Заповіті у зв'язку з біблійними царями Ізраїлю.

Дослідження, опубліковане в журналі «Tel Aviv», ґрунтується на археологічних знахідках і аналізі біблійних текстів. Вчені виявили залишки будівель, прикрашених унікальними різьбленнями, які датуються VIII століттям до нашої ери. Серед знайдених зображень – люди, які грають на музичних інструментах, леви, фінікові пальми і сцени бенкету.

На думку дослідників, стиль цих різьблень схожий з виявленими раніше в Єгипті, що вказує на зв'язок із царством Ізраїль. Крім того, географічне розташування знайденого поселення відповідає описам Маханаїма в Біблії.

«Ми вважаємо, що це відкриття є важливим кроком у вивченні історії стародавнього Ізраїлю», – каже один з авторів дослідження, професор Ізраїль Фінкельштейн.

Згідно з Біблією, Маханаїм був місцем, де біблійний патріарх Яків зустрів ангелів. Пізніше місто стало резиденцією ізраїльських царів, зокрема Ішбаала (Іш-Бошета, 2Самуїла 2:8) і Давида. Нові археологічні дані підтверджують біблійні розповіді і дають змогу вченим глибше зрозуміти історію і культуру стародавнього Ізраїлю.

Це відкриття є значним внеском у вивчення давньої історії та культури Близького Сходу і, безсумнівно, викличе великий інтерес у вчених і широкій громадськості.

uspip.in.ua

Злорікам нема місця в Божому Царстві

У 1 Посланні до церкви в Коринті (6:9, 10) апостол Павло одним із духовно-упадницьких станів людей називає злоріччю: «Хіба ви не знаєте, що неправедні не впадуть у Царство Божого Царства? Не обманюйте себе: ні розпусники, ні ідоляни, ні перелюбники, ні блудодійники, ні мужоложники, ні злодії, ні користолобці, ні п'яниці, ні злоріки... – Царство Божого не впадуть вони!»

Зараз злоріччю і лихослів'я чути скрізь: у сім'ях невірнучих людей, на вулиці, у транспорті і навіть у кабінетах посадових осіб. Лихослів'я вживається не тільки у спілкуванні між дорослими, а й у розмові батьків з маленькими дітьми. Причиною лихослів'я вже не є роздратування чи гнів: гнілі слова стали частиною повсякденного мовлення. Багато хто використовує їх для зв'язку слів у реченні, вставляючи мат через кожне нормальне слово. Це ознака крайньої деградації нашої культури, нашого духовного та морального занепаду.

Також апостол Павло вчить:

«Нехай жодне слово гниле не виходить із уст ваших, але тільки таке, що добре на потрібне збудування...»
Ефесянам 4:29

Слова повинні наближати до Бога, а не віддаляти від Нього. Коли людина говорить нецензурні слова, вона не тільки опоганує свою душу, а й ллє бруд у вуха оточуючих і сіє зло. Біблія

попереджає: «Гріб відкритий – їхнє горло, язиком своїм кажуть неправду, отрута зміїна на їхніх губах, уста їхні повні прокляття й грікоті!» (Римлянам 3:13). На різних полюсах стоять слова збудовуючі та слова руйнівні, слова молитви та слова лайки. Перші лікують і вдосконалюють ество людини, другі викликають хвороби і зводять до рівня істот, що живуть лише

тваринними інстинктами. Необхідно усвідомлювати, що нашу мову чуять не тільки люди, але чуять і Божі ангели, і чує Сам Господь. Сучасне суспільство потребує покаяння в цьому мерзенному гріху і християнин повинні донести небезпеку цього жадливого гріха до кожної людини. Адже нам відомо, що «...злоріки... Царства Божого не впадуть» (1 Коринтянам 6:10).

Втричі більше: кількість українців у Реєстрі лудоманів стрімко зростає

На початок березня 2025 року у Реєстрі осіб із ігровою залежністю (лудоманів) значиться 12 807 українців – це втричі більше, ніж роком раніше. Про це повідомила новстворена державна агенція «ПлейСіті», яка замінила Комісію з регулювання азартних ігор та лотерей (КРАІЛ).

Джерело: opendatabot.ua
Загалом, від моменту запуску реєстру до нього було внесено 14 979 осіб, з яких 2 172 вже виключені через завершення терміну обмеження. Лише з початку 2025 року до списку додано 1 719 нових записів, тобто в середньому 860 осіб щомісяця – це на 10% більше, ніж у середньому торік.

27% українців стикаються з проблемами азартних ігор – соціологічне дослідження.

В Україні подвоїлася кіль-

кість людей з ігровою залежністю за останні пів року.

Хто потрапляє до реєстру? 99% записів – це добровільні звернення. Люди самі ініціюють тимчасове самообмеження від участі в азартних іграх строком від 6 місяців до 3 років. Лише 1% випадків – це обмеження, накладені рішенням державного органу (КРАІЛ), яких загалом було 169. Жодного внесення за рішенням суду досі не зафіксовано.

Важливе уточнення: Цифри в Реєстрі не відображають повної картини лудоманії в Україні, адже не охоплюють гравців онлайн-казино, багата з яких можуть не усвідомлювати свою залежність або не звертатися по допомогу.

Анатолій Якобчук
<https://slovoproslvo.info>

Як християни тлумачать сновидіння?

Ми не тлумачимо сновидіння і не пояснюємо сни. Ми твердо переконані, що людські сни, так само як і їх значення – це сфера Господа Бога і кожної окремої людини. Чи правда те, що Господь говорить з нами через сни? У Біблії ми знаходимо неодноразові підтвердження того, що Господь промовляв до людей за допомогою снів. У приклад можна привести Йосипа, сина Якова (Быття 37:5-10); Соломона (1 Царів 3:5-15); Йосипа, чоловіка Марії (Матвія 2:12-22) і деякі інші схожі випадки (Даниїла 2:1; 7:1; Матвія 27:19). Також існує пророцтво пророка Йоїла (3:1), згадане апостолом Петром у Діях апостолів 2:17, яке говорить про використання Господом сновидінь. Таким чином, відповідь проста – так, Господь може і, більше того, говорить з нами через сни.

Тим не менше, є різниця між тим, що означає ця істина, і тим, наскільки вона може бути застосована сьогодні. Ми повинні пам'ятати одне – Біблія досконала і містить усі необхідні нам знання. Не можна сказати, що Господь більше не чинить чудес і не говорить з нами через сни. Різниця в тому, що в Біблії Він уже розкрив нам істинну суть Своїх стосунків із людством. Усе, що говорить нам Господь, будь це уві сні, видіння або ж шляхом «голосу нашої совісті», повністю узгоджене з тим, що вже розкрито в Біблії. Сні не є основним авторитетом і джерелом істини. Але, знову ж таки, якщо Господь звернувся до людини

через сон, це послання у будь-якому випадку не суперечитиме, а більше того, буде в абсолютній відповідності з тим, що написано в Його Слові. Згідно з нашою вірою в богонатхненність, авторитет і обґрунтованість Біблії, неможливо, щоб Господь постійно та регулярно промовляв до нас через сни. Але, водночас, ми не можемо заперечувати таку імовірність, оскільки підтвердження цьому ми знаходимо в Біблії.

Якщо ви відчуваєте, що побачений вами сон посланий Богом, ретельно перевірте почуте або побачене вами уві сні і переконайтеся, що воно не суперечить Біблії, а узгоджене з нею. І якщо це так, з'ясуєте, що саме Господь очікує від вас згідно з вашим сном (Якова 1:5). У Біблії, в кожному випадку послання сновидінь від Бога, зміст сну був абсолютно чітким і зрозумілим, незважаючи на те, було сновидіння надіслано безпосередньо людині, через ангела, чи через послання (Быття 40:5-11; Даниїла 2:45; 4:1-15). Якщо Господь промовляє до нас, то Він зробить усе можливе для того, щоб Його послання було зрозумілим.

Gotquestions.org

Водне хрещення – це видимий знак нашої віри

Водне хрещення – це не обряд, а обітниця Богові доброго сумління (1 Петра 3:21). Щоб хреститись у воді, людина спершу має народитися згори, в результаті чого Бог наповнює її серце і думки Своїм Словом. Грецьке слово «хрещення» «baptizo» є буквальною перекладом із мови оригіналу і означає «занурення, затоплення, поховання».

Бог любить людину, тому хоче бути в завіті з нею, щоб бути її Богом. Бог і людина через водне хрещення укладають завіт подібно як чоловік і жінка. Як чоловік і жінка не можуть мати когось іншого поза шлюбом, так і людина не може поклонятися ще комусь крім Бога, бо це є зрада, перелюб. Союз Бога і людини передбачає вірність.

Завіт з Богом без віри неможливий. Акт водного хрещення – це видимий знак нашої віри, прояв нашої віри в Бога. Без віри хрещення не має жодного значення. Перед водним хрещенням християнина запитують: «Чи віриш ти в Господа Ісуса Христа, як свого особистого Спасителя?»

Союз з Богом – це вічний завіт, на життя земне і небесне. У договорі завжди є пункт про умови його розірвання. Бог укладає з нами завіт не передбачаючи його розірвання. Быття 17:1-4. «Ходи перед лицем Моїм» – це умова завіту з Богом. Завіт з Богом передбачає стосунки з Ним. Якщо немає стосунків з Богом,

то завіт недійсний. Бог зі Свого боку завжди вірний. Завіт може розірвати лише людина, якщо залишить Бога. Сам Бог є запорукою Свого завіту з нами (вірш 4). Тому ніякі сили не можуть розірвати цей завіт, окрім людини.

Римлянам 6:3, 4. Занурення у воду – це наше занурення у смерть Ісуса Христа через нашу віру. Занурення у воду – це як похорони нашого старого життя, а підняття з води – це наше воскресіння до нового праведного життя в Ісусі Христі. Вода не змиває наші гріхи, гріхи прощаються через покаяння і віру. Хрещення – це отождення себе з Христом у трьох найбільш важливих і основних фактах Євангелія, якими є смерть, поховання і воскресіння Сина Божого.

Марка 1:9. Водне хрещення для

Ісуса стало початком Його служіння. Водне хрещення для нас також є початком повноправного членства в Церкві і служіння в ній.

Водне хрещення – це дуже важливе рішення і крок у житті людини. Це заповідь Божа, яка вимагає від людини доленосних рішень. Тому водне хрещення може прийняти лише доросла людина, яка здатна свідомо приймати рішення.

Водне хрещення – це крок християнської віри і духовного зростання. Водне хрещення – це заповідь Господа, адже Ісус особисто показав нам приклад. Іван охрестив Його у водах Йордану. Учні Христа навчали про це інших:

«А Петро до них каже: Покайтеся, і нехай же охреститься кожен із вас у Ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, і дара Духа Святого ви приймете!»
Дії апостолів 2:38

Це привселюдне визнання віри (Марка 8:38) та проголошення нашого відділення від гріховного життя, відділення від світу: «...вони колись непокірливі були, як їх Боже довготерпіння чекало за Новітні дні, коли будувалася ковчег, що в ньому мало, цебто всім душ, спаслось від води» (1 Петра 3:20). Згадаймо, як Ной був відділений від гріховного світу водою. Так само і ми водою хрещення проголосуємо своє відділення від гріховного світу.

Водне хрещення – це проголошення нашої присвяти Господеві, як пише апостол Петро:

«Того образ, хрещення не тілесної нечистоти позбуття, але обітниця Богові доброго сумління...»
1 Петра 3:21

Водне хрещення є привселюдним дійством (присвятою), під час якого людина вступає в завіт із Христом, приймаючи Його Ім'я і підкорюючись Його керівництву. «Присвята», – дана перед Богом обітниця, яка є добровільним рішенням людини. Вона наближає нас до Бога. А віруюча людина надалі буде намагатися твердо дотримуватися того, що вийшло з її вуст.

ВЛУЧНІ ВИСЛОВИ

- Якщо ти знаєш, що Бог є, покажи це своїм життям.
- Христос віддав своє життя за нас, щоб це життя перебувало в нас.
- Не намагайтеся робити все – робіть лише те, до чого вас закликає Бог.
- Того, хто віддає себе Богові, Бог ніколи не віддасть нікому.
- Ви ще не збагнули Божого Слова як слід, якщо не живете згідно з цим Словом.
- Смирнення можна прагнути, але похвалити себе за смирення неможливо.
- Христос навів міст через безодню між безмежно великим Богом і мізерно малою людиною.
- Наш діагноз – гріх, наше зцілення – Христос.
- Божий Закон виявляє нашу проблему, Божа благодать її вирішує.
- Нам потрібна не просто голова, повна знань, нам потрібне серце, повне віри.
- Христос розраховувався з нашими боргами, бо ми самі з цими боргами розрахуватися не в змозі.
- Небеса підготовлені для тих, хто готується до них.
- Бог дає благодаті стільки, скільки потрібно в кожному конкретному випадку.
- Великими стали багато вчителів, воскрес – лише один.
- У тих, хто ходить у світлі, і в темряві душа співає.
- Справжня свобода – це життя для Христа.
- Якщо хтось з вами вчиняє неправильно, ви чинить правильно.
- Живіть не для людської слави, робіть усе на славу Божу.
- Найбільша честь, яку нам хтось зробив, – це можливість розмовляти з Богом.
- Благодіяння може бути найкращим благовістям.
- Ви тільки тоді почнете жити по-справньому, коли звернете до живого Бога.
- Щоб від вас падала добра тінь, ходіть у світлі Божому.
- Щоб не потрапити в біду, будьте уважні – дивіться, чим сатана до неї заманює.
- Найменше діло зроблене для Христа, значить дуже багато.
- Не забувайте прощати образи, а потім не забувайте про неї забувати.
- Бог бачить і того, хто дає, і давання – і руку, і серце.
- Коли в нас не залишається нічого і нікого, крім Бога, Його вже достатньо.
- Той, хто не має вогню в серці, не зможе запалити інше серце.
- На лозі Христовій не ростуть яблука розбрату.
- Щоб від вашого життя був якийсь толк, віддайте його Богові.

Духовне пробудження нації лежить в основі справжнього розквіту країни

Цар Йосафат – великий реформатор Юдеї. Він розумів, що неможливо підняти добробут народу і економіку країни, в якій процвітає свавілля і несправедливий суд. Тому, опершись на Бога, цар Йосафат провів дві важливі реформи, які сильно укріпили його країну:

1. ОСВІТНЬО-ДУХОВНА РЕФОРМА: Йосафат залучив духівництво навчати народ служити Богу. Освіта в напрямку богошукання призвела до успіху всю країну. **"І навчали вони в Юдеї, а з ними була книга Закону Господнього. І**

ходили вони довкола по всіх Юдиних містах, і навчали серед народу" (2 Хронік 17:9).

2. СУДОВА РЕФОРМА:

Справедливий суд є дуже важливим для зміцнення країни.

"І понаставляв він суддів у Краю, по всіх укріплених Юдиних містах, для кожного міста. І сказав він до суддів: Дивіться, що ви робите, бо не для людини ви судите, але для Господа, і Він з вами в справі суду. А тепер нехай буде Господній страх на вас. Стережіться й робіть, бо нема в Господа, Бога нашого,

кривди, ані огляду на особу, ані брання дарунка" (2 Хронік 19:5-7).

В той час, коли Йосафат займався духовним просвітництвом населення та очищенням суду, Бог дарував країні мир і процвітання:

"І був страх Господній на всіх царствах краю, що навколо Юди, і вони не воювали з Йосафатом. І Йосафат усе зростає угору. І побував він в Юді твердині та міста на запаси" (2 Хронік 17:10, 12).

В основі справжнього розквіту країни лежить духовне пробудження нації!

Ігор Шийка

Чи існує загробне життя?

Книга Йова ставить запитання про загробне життя дуже просто: «Адже якщо людина помре, то чи зможе знову жити?» (Йова 14:14). Поставити запитання легко, але багато складніше знайти когось авторитетного й досвідченого, хто міг би дати відповідь.

Ісус Христос – єдиний, хто може розповісти про загробне життя з реальним авторитетом (і досвідом). Говорити про небеса Йому дає право те, що Він звідти прийшов:

«Ніхто не підіймався на небо, тільки Той, Хто зійшов з неба: Син Людський, Який на небі!»
Івана 3:13

Господь Ісус, маючи безпосередній досвід перебування на небесах, відкриває нам три основні істини щодо життя після смерті:

1. Загробне життя існує.

2. Коли людина вмирає, є два місця, куди вона може відправитися.

3. Для тих, хто кається у своїх гріхах і приймає Ісуса Христа своїм особистим Спасителем, загробне життя – це перебування на небесах з Господом.

По-перше, Ісус багато разів підтверджує існування загробного життя. Наприклад, зустрівшись із садукєями, що відкидали вчення про воскресіння, Він сказав: **«А про мертвих, які воскреснуть, хіба ви не читали в книзі Мойсея про те, що сказав йому Бог біля куща: Я – Бог Авраама, і Бог Ісаака, і Бог Якова? Він – Бог не мертвих, а живих! Отже, ви дуже помиляєтеся!»** (Марка 12:26, 27). За словами Христа, ті, хто помер багато століть тому, були живі з Богом у той момент.

В іншому уривку Він утішає Своїх учнів (і нас), розповідаючи їм про загробне життя та кажучи, що вони можуть розраховувати на перебування з Ним на небесах:

«Хай не тривожиться ваше серце: вірте в Бога і в Мене вірте. У домі Мого Отця багато осель. А якби не так, то Я сказав би вам, оскільки йду приготувати вам місце. І коли піду та приготую вам місце, то Я знову прийду і візьму вас до Себе, щоби де Я, там і ви були»
Івана 14:1-3

Ісус також авторитетно каже про два різні місця, що чекають на нас у загробному житті. В історії про багача і Лазаря Він каже: **«Сталося, що бідний помер, і віднесли його ангели на лоно Авраама; помер же й багатий, і його поховали. І, терплячи муки аду, він звів свої очі й побачив здалека Авраама та Лазаря на його лоні»** (Лука 16:22, 23). Зверніть увагу, що для

померлих не існує проміжного стану – вони вирушають прямо до місця свого перебування до воскресіння. Христос також навчав про долю праведних і нечестивих в Матвія 25:46 та Івана 5:25-29.

Він наголошував, що вічну долю людини визначає віра в Єдинородного Божого Сина. Потреба у вірі очевидна:

«Бо так Бог полубив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне. Адже не послав Бог Свого Сина у світ, щоб судити світ, але щоби через Нього спасти світ. Хто вірить у Нього, не буде засуджений, а хто не вірить, той уже засуджений, бо не повірив в Ім'я Єдинородного Божого Сина»
Івана 3:16-18

Для тих, хто кається у своїх гріхах і приймає Ісуса Христа своїм особистим Спасителем, загробне життя складатиметься з вічності в насолоді Богом. Але для тих, хто відкидає Христа, загробне життя буде зовсім іншим. Ісус описує їхню долю як «темряву»; там буде плач і скрегіт зубів» (Матвія 8:12). Знаючи про загробне життя більше за будь-кого іншого, Він закликає нас зробити мудрий вибір:

«Входьте вузькими ворітьми, бо широкі ті ворота й широка та дорога, що ведуть до загибелі, – і багато є тих, які ними ходять, але вузькі ті ворота й тісна та дорога, що ведуть до життя, – і мало є тих, хто їх знаходить»
Матвія 7:13, 14

ВЕЛИКИЙ БОГ

Людина не може докладно пояснити особистість Бога. Вона ніколи не зможе повністю осягнути Його.

Наше знання про Бога ґрунтується на тих фактах, які Він повідомив про Себе у Своему Слові, Біблії. У Біблії говориться про Нього: **«Бог, що створив світ і все, що в ньому»** (Дії апостолів 17:24). Бог – джерело життя. До того, як щось було створено, існував тільки Бог.

У Божому Слові ми також можемо прочитати, що Бог – Особа (а не просто «енергія» чи «сила»). У Євангелії від Івана 4:24 написано: **«Бог є Дух»**. Тобто ми вже дізналися, що основна форма існування Бога є Дух. Для нас дуже важливо пам'ятати, коли ми пізнаємо Бога, що немає нічого відомого нам на землі, абсолютно подібного на Нього. Люди мають деяку подібність із Ним, тому що були створені на образ Божий. Біблія говорить у Буття 1:27: **«І Бог на Свій образ людини створив, на образ Божий її Він створив»**.

Важливою істиною про Бога є те, що Він один у трьох Особах. Мається на увазі, що є один Бог у трьох окремих особистостях: Бог-Отець, Бог-Син та Бог-Святий Дух. Проч. 2 Коринт. 13:13. Це не є три різні Боги, а три окремі Особи одного й того самого Бога.

У Біблії написано і багато іншого, що Бог відкриває про Себе. Ось деякі властивості Бога, про які свідчить Святе Письмо:

БОГ ВІЧНИЙ. Це означає, що Бог не мав початку і ніколи не матиме кінця. Він завжди був, є і буде. У Псалмі 89:2 Біблія каже: **«... від віку й до віку – Ти Бог»**, і в Об'явленні 4:8: **«...свят, свят, свят Господь, Бог Вседержитель, що Він був, і що є, і що має прийти!»**

БОГ НЕЗМІННИЙ. Бог завжди буде таким, Яким Він був. Бог незмінний у Своему бутті, досконалості, намірах та обітницях. У Малахії 3:6 Бог відкриває Себе: **«Бо Я, Господь, не змінююся»**. **БОГ ВСЕЗНАЮЧИЙ.** Бог має досконале знання і є джерелом усіх знань. Бог знає все, що станеться у майбутньому, що є зараз і що було в минулому. У 1 Посланні Івана 3:20 Біблія каже: **«Бог більший від нашого серця та знає все»**.

БОГ ВСЕМОГУТНІЙ. Для Бога немає нічого неможливого. Бог є джерелом всієї сили і має абсолютну могутність. Для Бога немає жодних зовнішніх обмежень, а всемогутність Бога вказує на Його владу зробити те, що Він вирішив зробити. В книзі пророка Єремії 32:27 Біблія каже: **«Ось Я – Господь, Бог кожного тіла: чи для Мене є щось неможливе?»**

БОГ АБСОЛЮТНО СПРАВЕДЛИВИЙ І ПРАВЕДНИЙ. Все, що робить Бог, є правильним і справедливим. Бог святий і не має вад. Бог не може потурати злу, залишати зло безкарним. Написано у книзі Об'явлення 15:3, 4: **«Господи, Боже Вседержителю! Справедливі й правдиві дороги Твої... Бо один Ти святий»**.

БОГ МИЛОСТИВИЙ. Бог не завжди карає нас, коли ми цього заслуговуємо. І це не суперечить Божій справедливості. Бог завжди спочатку пропонує милість, але якщо людина її відкидає, тоді настає покарання, згідно з Його справедливостю. Милість Божа доводить Його любов до Свого творіння. У Псалмі Єремії 3:22 написано: **«Це милість Господня, що ми не погинули, бо не покінчилися Його милосердя»**.

Ми перерахували лише кілька характеристик Бога, у Божому Слові говориться і про багато інших. Але навіть завдяки цим Його рисам можна зрозуміти кілька важливих моментів Божої природи і те, як вона пов'язана з нами. Ясно, що Бог створив усе, що існує, Ним усе підтримується, Він все знає, Він – над усім. Також ми дізналися, що Бог безмежний, і повністю осягнути Його людському розуму не під силу. Кожен вдих, який ми робимо, є даром від Бога. Щоразу зі сходом сонця Бог дарує нам, Своєму творінню, ще один день життя.

Чи вірите ви? Як важливо людині роздумувати про Бога!

Все, що Бог створив, свідчить про Його існування. І кожного разу, дивлячись на Боже творіння, ми бачимо в ньому Божий вияв. У Посланні до Римлян 1:20 Біблія каже: **«Бо Його невидиме від створення світу, власне Його вічна сила й Божество, думанням про твори стає видиме»**, у Псалмі 18:2: **«Небо звіщає про Божую славу, а про чин Його рук розказує небозвід»**. Тепер виникає важливе питання для вас: чи вірите ви в Бога? Чи вірите, що всемогутній Бог створив усе, що існує у Всесвіті? Вам необхідно визначитися: або ви вірите, або відкидаєте настільки значний факт.

Послання спасіння

«Що визволив нас із влади темряви й переставив нас до Царства Свого улюбленого Сина, в Якім маємо відкуплення і прощення гріхів»

Колоссям 1:13, 14

Нема сумнівів, що Біблія є бестселером (книгою, яка користується великим попитом). Багато людей читають її тому, що знаходять в ній дороговказ до життя, радість і силу для всіх життєвих ситуацій. Окрім цього вона приводить нас до контакту з чудовим Богом-Отцем і Сином Його Ісусом Христом. Біблія – це Послання Божого спасіння. І це те, що визначає основну тематику Біблії і відрізняє її від інших книг.

Що стосується відкуплення, великі розумники у всій історії

людства, аж до цього часу, не довели до кінця здійснення обіцянок, щодо цього самогo відкуплення, які вони давали. Тільки в Ісусі Христі відкуплення є завершеним фактом, який пережили і про який можуть засвідчити велика кількість християн. Через жертву їх Господа вони були звільнені від провини у своєму житті і від загрози вічного засудження. Вони також пережили те, як чужа, моторошна та спокушувача влада диявола не мала вже більше впливу на них.

Якщо вони були зв'язані ланцюгами різноманітних залежностей, то зараз вони повністю звільнились від цього. Це тільки праця Божого улюбленого Сина, як Він названий у прочитаному нами тексті. Звичайно, що ця справа не відбулась випадково. Сам Божий Син повинен був заплатити ціну Свого життя замість грішних людей. Кожна, хто застосує це у своєму житті через віру, буде спасений і відкуплений.

ЗЕРНО ВІЧНОСТІ

Покаяння і навернення до Бога

Покаяння є працею Духа Святого, через яку людина пізнає свій гріх, пізнає гнів Божий проти гріха; від цього народжується в серці каяття та жаль за вчинені гріхи. А з Євангелії людини пізнає благодать Божу і через віру отримує прощення гріхів у Христі. Через покаяння ж відбувається розпінання всіх плотських пожадливість та злих нахилів серця, відбувається оживлення духа, за допомогою якого давня людина і всі її гріховні корені, що знаходились в ній, вмирають через справжнє каяття, а Христос оселяється в людині через віру (дивись Галатам 2:20). Коли давня людина помирає, то нова оживає; а коли нова оживає, то давня помирає. Римлянам 6:11: **«... уважайте себе за мертвих для гріха, а за живих для Бога в Христі Ісусі, Господі нашім»**.

Чому ж через справжнє покаяння має відбуватися вмирання плотських пожадливість? Людина через гріхопадіння Адама стала земною, плотською, тобто такою, що не має ні Бога, ні любові до Нього, а прихильна до цього світу (див. Івана 2:15-17). Така людина у всьому шукає,

любить, шанує себе над усе і докладає до того всі старання, щоби здобути високу повагу до себе у кожного. Все це відбувається з людством від часу падіння Адама, коли він сам захотів бути Богом, і цей гріх усі люди носять в собі від народження. Це те хибне уявлення про себе, що знищується через істинне покаяння і через віру, яка охоплює прощення гріхів, і умиртвіння самолюбства.

Бо покаяння полягає не в тому тільки, що ти залишаєш грубі зовнішні гріхи і перестаєш чинити їх, але заглиблюєшся в себе, змінюєш і виправляєш внутрішню основу свого серця і відвертаєшся від самолюбства до любові Божої, від світу і всіх світських пожадливість до духовного небесного життя, і через віру стаєш спасеною Божою дитиною. Звідси випливає, що людина повинна відкинути саму себе (див. Луки 9:23), тобто відкинути свою волю, абсолютно вдатися до волі Божої, не бути самолюбом, зректися усього, що вона має (див. Луки 14:33), тобто зневажити світ з його похвалами та славою, вважати за ніщо свою власну мудрість і міць; не покладатися ні на що і ні на яке творіння, але чисто і єдино на Бога; ненавидіти власне життя своє, тобто плотські пожадливість і бажання, такі як: гордість, скупість, гнів, заздрість; умертвляти їх і не насолоджуватися самим собою; не хвалитися нічим своїм, нічого не приписувати своїм заслугам; померти для світу, бо все, що в світі: пожадливість тілесна, пожадливість очам, і пижа життєва; розп'ястися для світу (див. Галатам 6:14).

В цьому полягає справжнє покаяння і умиртвіння наших земних членів (див. Колоссям 3:5), без якого ніхто не може стати учнем Христовим. У цьому і є справжнє відвернення від світу, від самого себе та від сатанської влади та навернення до Бога (див. Дії апостолів 26:18). Без навернення ніхто не може отримати прощення гріхів і спаситися.

ЩО ТАКЕ СПАСІННЯ?

Той, хто читає Біблію, знає, що людина розділена з Богом через гріх. Грішник перебуває в стані духовної смерті. Тому спасіння можна охарактеризувати як духовне народження, нове народження. Власне, саме про це однієї ночі Ісус говорив з вчителем Закону – Никодимом (Івана 3:3). В цьому вірші Ісус використовує таке словосполучення, як «народження згори». Що означає народитися згори? Никодим мав таке саме запитання. Йому було незрозуміло, як чоловік, будучи вже старим, може знову народитися? Ісус говорив не про фізичне народження, а про духовне. Тобто, народження згори означає відродження духовної сутності людини, це спасіння людини від духовної смерті. Народження згори – це подія в житті особистості. Це означає, що людина переходить від смерті до життя, стає новим творінням, новою людиною. У неї вже нове життя!

В посланні до *Ефесян 4:24* зазначено, якою повинна бути людина, що народилася згори. Це нова людина з новими якостями справедливості і святості правди. Про ці переміни ви будете мати можливість дізнатися більше в одній із статей в наступному випуску газети.

Прийняти Ісуса Христа, як свого особистого Спасителя, попросити в Нього прощення за свої гріхи – ось що веде до народження згори, до нового життя. Коли людина звільняється від гріховних тягарів, коли вона вільна і в її житті панує Господь – це є спасіння.

Але давайте повернемося до розмови Ісуса з Никодимом. У 8-му вірші 3-го розділу Євангелії від Івана наш Спаситель вказує на те, що в духовному народженні людини приймає участь ще одна Особа – Дух Святий, третя Особа триєдиного Бога. Дух Святий торкається людини через Слово Боже, через Біблію. Слово Боже сильне відродити вас до нового життя. Зверніться до *1 послання апостола Петра 1:23*, де стверджується, що Божі діти є духовно народжені через Слово Боже, яке є живим і тривалим. Саме тому вам необхідно цінувати Біблію, читати її, бо через неї працює Дух Святий і відновлює дух людини. Ще дуже важливо знати, що народжений згори має вічне спасіння. Тому, якщо ви спасенні, прощені Христом, ви маєте право називатися дітьми Божими, можете бути впевненими у своєму спасінні і у вічному житті. Впевненість – це тоді, коли ви точно знаєте. Впевненість у спасінні – це відсутність сумнівів, що ви отримали спасіння тоді, коли прийшли до Христа в покаянні і народилася згори.

Щира молитва покаяння за свої гріхи перед Ісусом є першим кроком вашої віри, що спасає. Покаяння – означає перемену мислення. Якщо раніше ваші думки були направлені на гріх, після покаяння вони будуть направлені на освячення і Божу славу.

Впевненість в спасінні дає нам Святе Письмо. Перше послання *Івана 5:13* стверджує, що якщо ви віруєте в Ісуса Христа, то знайте, що ви маєте вічне життя. Тут не йде мова про те, що ви можливо маєте або будете в майбутньому мати його. Слово Боже стверджує однозначно – якщо вірите в Ісуса, знайте, що ви вже маєте спасіння і вічне життя! В світлі цих слів прочитаємо:

«Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої»
Івана 1:9

Ці слова ще раз підтверджують, що якщо людина визнає свої гріхи перед Христом, вона отримує прощення своїх гріхів, отримує спасіння і вічне життя. Господь вірний Своему Слову! Запам'ятайте, впевненість у спасінні – це не людський оптимізм або сильне бажання. Це факт, що базується на Божественному свідочстві Святого Письма того, що ми знаходимося в потрібному положенні перед Богом, що ми маємо добрі стосунки з нашим Богом.

Є три засвідчення, завдяки яким ви можете перевірити свій стан перед Богом.

1. Слово Боже. Біблія свідкує нам, що ми спасенні. У посланні до *Римлян 10:9, 10* написано: **«Бо коли ти устами визнава- тимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати у своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся, бо серцем віруємо для праведності, а устами сповідуємо для спасіння».**

2. Свідкування життя. Якщо ви:

- Любите Ісуса Христа і Його церкву
- Слухняні Слову Божому
- Любите молитись
- Ваша віра веде вас до добрих справ
- Стараєтесь свідчити

неспасеним людям про Христа

- Втікаєте від гріха.

3. Внутрішнє свідчення. В посланні до *Римлян 8:16* написано так: **«Сам Цей Дух свідчить разом із духом нашим, що ми – діти Божі».** Згідно цих слів Дух Святий буде запевняти вас, що ви маєте спасіння.

Отже, якщо ви маєте цих три засвідчення, то ви можете бути впевненими в тому, що ви маєте спасіння. Проаналізуйте своє життя, свій внутрішній стан, свої дії та інтереси і дайте відповідь самі для себе: чи маю я впевненість в тому, що отримав прощення гріхів і спасіння? Якщо ви впевнені в своєму спасінні, зверніться до Господа в молитві з подякою за те, що Він подарував вам спасіння. Віддайте хвалу Ісусу Христу, адже Він віддав Своє життя за ваші гріхи.

Надалі потрібно пильнувати, щоб через легковажність і зневіру не втратити дароване вам Богом спасіння. Хай Господь благословить вас!

м. Кам'янка-Бузька, вул. Саксаганського, 2в
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰

с. Зимна Вода, вул. І. Сірка, 4б
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰

м. Перемишляни, вул. Липова алея, 11а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "БЛАГОДАТЬ"
м. Куликів, вул. Мазепи, 38
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19³⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Белз, вул. Міцкевича, 31
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

м. Соснівка, вул. Лісна, 5а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Стебник, вул. Трускавецька, 16/1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Миколаїв, вул. Болоня, 24
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФЕЗДА"
м. Буськ, вул. Буського Братства, 6
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ смт. Шкло
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Ходорів, вул. Шевченка, 102
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Турка, вул. Івана Франка, 35
тел. 0685000159
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА (дитяче) – 15⁰⁰

м. Дрогобич, вул. Стрийська, 431
тел. 0983027696
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Рава-Руська, вул. Львівська, 144
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰(зим. час), 20⁰⁰ (літ. час)

м. Сокаль, вул. Героїв УПА, 19В
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

Запрошуємо на служіння:

ЦЕРКВА ХВЄ "ЖИВА НАДІЯ"
м. Львів, вул. Папарівка, 1

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (мол. молитва) – 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰
СЕРЕДА (молитва) – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР (молодіжне) – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФАНІЯ"
м. Львів, вул. Жовківська, 8

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (молодіжне) – 19⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ЖИТТЯ"
м. Львів, вул. Медової Печери, 41

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФЕСДА"
м. Львів, вул. В. Великого, 4

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Львів, вул. Пекарська, 59

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ГОЛГОФА"
м. Львів, вул. Скрипника, 2а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Борислав, вул. Т. Шевченка, 97

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Борислав, вул. Весняна, 10

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Шептицький, вул. Ключівська, 18а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Новояворівськ, вул. Т. Шевченка, 7а

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

смт. Новий Яричів, вул. Незалежності, 51

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 16⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18⁰⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Великі Мости, вул. Шевченка, 28

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Жовква, вул. Б. Хмельницького, 29

НЕДІЛЯ – 10³⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Бібрка, вул. Шкільна, 5

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Красне, вул. Залізнична, 8

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

с. Жовтанці, вул. Куликівська, 29

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20⁰⁰

с. Татаринів, вул. С. Бандери, 19

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰

с. Малі Підліски, вул. Південна, 15а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Золочів, вул. Об'їзна, 1

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

с. Черчик

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Яворів, вул. Лесі Українки, 41

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰ (зим. час), 19⁰⁰ (літ. час)

с. Бортків

НЕДІЛЯ – 10³⁰
ЧЕТВЕР – 20⁰⁰

Ви можете слухати християнські проповіді на Ютуб-каналі
«Львівське Обласне Об'єднання УЦХВЄ»

Від редакції

Шановні читачі! Якщо у Вас є цікаві, змістовні матеріали (проповіді, статті, вірші), які принесуть духовне збагачення читачам, або є бажання поділитися своїми свідченнями – розказати про милості Божі, явлені у Вашому житті, просимо надсилати таку інформацію на електронну адресу: ev16@ukr.net, або на адресу редакції нашої газети. Ваші матеріали будуть опубліковані в одному з випусків газети.

"Тексти цього видання містять імена Бога та назви святих місць. Тому прохання ставитися до газети з повагою і не використовувати в неналежних цілях."

Рясних Вам Божих благословінь!

Газета друкується за рахунок добровільних пожертвувань та розповсюджується безкоштовно.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.

Адреса редакції: м. Львів, вул. Папарівка, 1, 79019.

Віддруковано: ТзОВ "Видавничий дім "Молода Галичина"
Реєстраційне свідчення: ЛВ 1230/484 р. від 24.05.2016р.
Засновник: Об'єднання Церков Християн віри Євангельської П'ятидесятників Львівської обл.

Наклад 23 000 екз.

Добровільне перерахування коштів на газету "Євангельський вісник" можна здійснити на банківську карту 4441 1110 7078 5732 Танчин Євгеній Богданович, або поштовою адресою редакції з приміткою "НА ГАЗЕТУ".

Головний редактор: Володимир Якимів

Над номером працювали:

Вишинський Борис
Дачин Петро
Калинів Назар

Карпів Юля
Кісь Роман
Шпачук Андрій